

2012-02-19

Statskontoret
Att: Elisa Abascal Reyes
Box 8110
104 20 STOCKHOLM

Svar på frågor om SVA.

1a. SVA står för kvalitet beträffande diagnostisk och analyser

b. Servicen gentemot kund har brister. Tillgänglighet per telefon kan ibland vara dålig och den person man till slut får tag på är inte alltid insatt i fallet. Datasystemet är inte helt lättarbetat/tillgängligt för personalen under uppdragets gång. Det är svårt att få uttalanden om förhandsbesked eftersom detta kan "bli fel". Dessutom tar analysvaren ibland alltför lång tid att "svara ut" och relevansen för det pågående sjukdomsutbrottets förlopp verkar inte påverka personalen.

c. Priserna för ett flertal analyser görs billigare på andra laboratorier i Norden/Europa. SVA har höga priser mot enskilda kunder. Man sluter särskilda avtal med vissa motparter t.ex. med den statliga distriktsveterinärorganisationen vilket ger denna konkurrensfördelar gentemot privatpraktiserande veterinärer.

d. ViS driver ingen konkurrerande verksamhet

2a. Allmän rådgivning finns via hemsidan och per telefon och denna är bra. Vid utbildning är deras experter ibland inte speciellt verklighetsanpassade vilket spelar stor roll för den mottagande målgruppen. Man ställer gärna upp för information runtom i landet.

b. Alternativen till SVA när det gäller konsulttjänster inom Sverige är inte så många. En övergripande bild på läget vad beträffar t.ex. antalet gjorda analyser och resultatet av dessa, SVARMPat, går inte att få då denna sammanställning bara omfattar analyser gjorda på SVA.

c. De föreläsningar man håller är oftast prisvärda

d. ViS driver ingen konkurrerande verksamhet

3a. Preventivt arbete. Då är inte SVA den primära samarbetspartnern. Branschorganisationerna för respektive djurslag är bättre verklighetsanpassade till produktionen.

b. Rådgivning i skarpa lägen. I regel kontaktar man länsveterinären först för överläggning. SVAs tolkningar kan ibland bli lätt överdrivna.

c. Tillgängligheten som expertorgan är ganska god, kompetensnivån är också god, förmåga att förmedla informationen är dock varierande. Anknytning till verkligheten mindre god och därför är konstruktiva idéer inte alltid lätta att få.

4. Verksamheten med den övergripande utvärderingen SVARMPat borde innefatta även analyser gjorda på andra laboratorier, eftersom många dylika ej görs på SVA p.g.a. de långa svarstiderna. Detta är ett problem som t.ex. Eurofins obduktionsverksamhet löst mycket bra med telefonkontakt med remitterande kollega direkt efter obduktion.

En avdelning som under de senaste 35 åren utmärkt sig för dålig anpassning till sina uppdragsgivare är Patologen.

Uppdrag med ID U 110919 -0270 är ett typiskt exempel på denna avdelnings hanterande av ett rutinärende.

Preliminärt svar erhöles efter två dagar utan att man tagit ställning till frågeställningen i remissen. Slutsvaret erhöles efter en månad. Om den remitterande veterinären förlitat sig på SVA hade troligen större delen av den aktuella färbesättningen dött under tiden då uppdraget hanterades. Genom att skicka in material till annat laboratorium verifierades en alternativdiagnos och djuren kunde botas. Obduktionen på SVA var ur klinisk synpunkt "helt värdelös"

Trots att de allra flesta remitterande veterinärer har E-post finns inget system för att kontinuerligt informera om uppdragets fortskridande utan alla svar kommer i en klump långt efter att det är kliniskt aktuellt.

Problemen med valideringen - att två veterinärer måste signera innan provsvar lämnas ut och de bägge inte alltid finns på plats - är tungrott, preliminärsvaret per email med reservation för ändringar borde fungera bättre.

5. SVA intar inte en konsekvent linje i arbetet mot utveckling av resistent bakterier.

SVA konkurrerar med bl.a. apoteksaktörerna om försäljning av vacciner m.m. SVA kan av någon anledning hålla lägre priser på vissa vacciner än vad apoteksaktörerna kan erbjuda.

SVA anlitas alltid av Jordbruksverket som expertorgan vid skarpa lägen, och sedan utför SVA analyserna som debiteras Jordbruksverket som i sin tur debiterar Landsbygdsdepartementet. Detta har kommenterats bl.a. i de mycket omfattande utredningarna "Trygg med vad du äter", SOU 2009:8 och "Veterinär Fältverksamhet i nya former", SOU 2007:24. Föreningen ViS har inget större förtroende för SVA som riskvärderande myndighet eller som expertmyndighet. Det har vid flera tillfällen, (t.ex. Bluetoungeutbrottet, fågelinfluensautbrottet och i debatten om antibiotika till mjölkkor), för oss varit uppenbart att man inte skött dessa spektakulära ärenden på ett objektivt sätt utan fallit undan för påtryckningar från Jordbruksverket.

Man kan spekulera i anledningarna till detta. Ett skäl kan vara att Jordbruksverket i sin egenskap av kommersiell aktör inom den veterinära sektorn är en mycket stor, om inte störst, kund till SVA. Detta problem skulle kunna undanröjas om man följer de direktiv genomfördes som de två stora utredningarna om svenskt veterinärväsende föreslog, d.v.s. att låta Jordbruksverket upphöra med sin kommersiella verksamhet. Detta skulle förändra den beroendeställning SVA har visavi Jordbruksverket.

För ViS, Flackarp som ovan

Agneta Johnsson
Leg. veterinär